

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: **J. K.**, nar. dne X
bytem X
t. č. v X
zastoupený Mgr. Monikou Preslovou
advokátkou se sídlem Malická 11, Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2017, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Monice Preslové se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 23 585,30 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady zastoupení žalobce nese stát.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou s účinky ke dni 3. 4. 2017 u

Krajského soudu v P. domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2017, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 1. 11. 2016, č. j. X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení P. – město poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %, a tedy není invalidní.

2. Usnesením Krajského soudu v P. ze dne 2. 5. 2017, č. j. 16 Ad 36/2017-17, byla věc postoupena zdejšímu soudu jako věcně a místně příslušnému.
3. Žalobce v žalobě namítl nesprávné zjištění skutkového stavu. Posudkový lékař žalované dle jeho názoru neměl kompletní zdravotnickou dokumentaci a nevyžádal její doplnění. Konkrétně nevyžádal lékařské zprávy z nově provedených vyšetření, ačkoliv to žalobce oznámil. Šlo o lékařské zprávy z CT vyšetření ze dne 13. 10. 2016, MR vyšetření k. p. ze dne 13. 12. 2016, vyšetření neurochirurga ze dne 19. 12. 2016 a vyšetření neurologa ze dne 6. 1. 2017. Dále namítl, že podle odůvodnění napadeného rozhodnutí se jednání posudkového lékaře konalo v jeho nepřítomnosti na základě jeho souhlasu, ačkoliv žalobce takový souhlas neudělil.
4. Soud ustanovil žalobci na jeho žádost usnesením ze dne 22. 6. 2017, č. j. 42 Ad 21/2017 – 21, zástupkyni, kterou zároveň vyzval k odstranění vad podání.
5. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně podáním ze dne 31. 7. 2017 žalobu doplnil tak, že rozvedl již uplatněné žalobní body a nadto doplnil nové. Namítl, že sociální pracovník v. postupoval při sepsání žádosti o invalidní důchod v rozporu s § 82 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), neboť žádost byla podána bez zmocnění ze strany žalobce, aniž by ji sám sepsal či podepsal. Žalobce nerozhodoval, jaké podklady, zejména zdravotní dokumentace, kterou má k dispozici žalobce a v. budou k žádosti přiloženy. V této souvislosti dále uvedl, že byl dne 3. 10. 2016 znovu vyzván k vyplnění profesního dotazníku, byť už ho jednou vyplnil a předal sociálnímu pracovníkovi, a to bez uvedení důvodu.
6. Namítá, že u MUDr. H. z V. P. nikdy nebyl v ošetřování, ačkoliv se posudkoví lékaři o tento podklad opírají. Není mu tedy známo, na jakou osobu je zdravotnická dokumentace tohoto lékaře vedena, a není mu zřejmé, proč byla uváděna jako jeden z podkladů při posouzení zdravotního stavu. Žalovaná vycházela pouze ze zdravotnické dokumentace doložené sociálním pracovníkem V. P., která dokumentuje jeho zdravotní stav pouze od února do srpna roku 2016, neboť dokumentace MUDr. H. jeho zdravotní stav nemůže dokumentovat.
7. Žalobce dále uvedl, že řeší zdravotní stav již od listopadu roku 2013, kdy se pro bolesti p. a h. dostavil k neurologovi MUDr. S. Následující vyšetření, např. rentgen k. p. ze dne 31. 1. 2014 ukazují na počínající známky o. k. o. X, s. k. o. X, X a počínající s. změny v oblasti b. o. p. X až X a známky mírné o. p. okrajově zachycené dolní h. p. Tyto změny zdravotního stavu potvrzují i další lékařská vyšetření provedená MUDr. S. ze dne 3. 4. 2014, 29. 5. 2014 a průběh léčby zachycený např. ve zprávě MUDr. S. ze dne 24. 7. 2014. Dále se přidaly potíže se s. (zprávy ze dnů 14. 8. 2014, 13. 10. 2014, 15. 10. 2014, 27. 10. 2014 a 29. 1. 2015). Podle zprávy MUDr. S. ze dne 6. 11. 2014

a 5. 3. 2015 žalobce nebyl schopen běžné činnosti a ve zprávě ze dne 4. 6. 2015 se uvádí, že zřejmě nebude schopen pracovního zařazení. Podle lékařského posudku o zdravotní způsobilosti ze dne 3. 3. 2015 žalobce není způsobilý pracovat jako dělník v p. kvůli omezení h. p. a bolestivému s. p. Dále žalobce poukázal na lékařské zprávy ze dne 4. 3. 2015, 11. 9. 2015 (ORL), 28. 12. 2015 (MUDr. S.), 9. 2. 2016 (MUDr. Š.) a 14. 3. 2016 (neurologie), které byly vydány do zpracování posudku o invaliditě dne 12. 10. 2016. Žalovaná podle žalobce postupovala v rozporu se zákonem, neboť vycházela při posouzení zdravotního stavu z neúplné a nesprávné zdravotní dokumentace, nezohlednila podstatné okolnosti jako rychlost progresu, odpověď na léčbu, komplikace léčby a dopad na kvalitu života žalobce. Nemohly tak být objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu a jeho funkčních následků. Žalovaná rovněž postupovala v rozporu s § 16 zákona č. 582/1991 Sb., neboť si nevyžádala veškerou potřebnou zdravotnickou dokumentaci, přestože žalobce do vydání posudku v námitkovém řízení podstoupil další lékařská vyšetření, a to: CT vyšetření ze dne 13. 10. 2016 (MUDr. H.), MR vyšetření k. p. ze dne 13. 12. 2016 (MUDr. H.), vyšetření neurochirurga ze dne 19. 12. 2016 (MUDr. Š.), vyšetření neurologa ze dne 6. 1. 2017 (MUDr. R.), propouštěcí zpráva z V. v. P. – P. a vyšetření na r. dne 10. 3. 2017 (MUDr. N.).

8. Dále namítá, že v průběhu námitkového řízení bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť mu nebyla umožněna účast u jednání posudkového lékaře v námitkovém řízení pouze z toho důvodu, že se nacházel ve v. t. o. s., přestože žádal o projednání v jeho přítomnosti. Žalovaná postupovala v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť listinu označenou jako námitkové řízení adresovala sociálnímu pracovníkovi v., byť ostatní listiny doručoval přímo žalobci. Došlo tak k tomu, že žalovaný tvrdil, že jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce na základě písemného souhlasu. Uvedená listina ze dne 24. 2. 2016 ale byla žalobci předána až 27. 3. 2016, žalobce ji dne 28. 3. 2016 předal zpět s prohlášením, že žádá o účast u jednání. Žalovaná však nevyčkala doručení listiny a vydala dne 23. 3. 2016 posudek v námitkovém řízení. Nadto žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně uvádí, že byl vydán i nový posudek ze dne 28. 7. 2016, přitom byl ale vydán pouze posudek ze dne 23. 3. 2016.
9. Žalobce spolu doplněním žaloby předložil soudu množství lékařských zpráv z doby před i po vydání napadeného rozhodnutí, přičemž poukázal zejména na lékařské zprávy ze dne 2. 4. 2017 (MUDr. K.), propouštěcí zprávu ze dne 27. 4. 2017, z neurologie ze dne 28. 4. 2017, z chirurgie ze dne 8. 6. 2017 (MUDr. R.) a neurologie ze dne 20. 6. 2017 (MUDr. M.). Má za to, že jeho p. by mělo být hodnoceno podle kapitoly XIII, oddílu E položky 1c nebo 1d vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), s mírou poklesu minimálně 35 %. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl důkazy, a to lékařskými zprávami uvedenými v jeho podáních, listinou označenou jako námitkové řízení ze dne 24. 2. 2016 a posudkem o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 23. 3. 2016. V podání ze dne 14. 11. 2017 navrhl provedení dokazování kompletní zdravotnickou dokumentací vedenou V. P.
10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že v předmětné věci jde o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, a její rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí se zakládá na

posudku ze dne 23. 3. 2017 vypracovaného pro účely námitkového řízení lékařem žalované. S ohledem na uplatněné žalobní body navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“). Závěrem navrhla zamítnutí žaloby.

11. Žalobce v replice k vyjádření žalované uvedl, že setrvává na uplatněných žalobních bodech. Doplnil, že před podáním žádosti o přiznání invalidního důchodu žádal sociálního pracovníka o rozhovor, k němuž ale nikdy nedošlo, a žalobce ho osobně neviděl. Byly mu pouze vychovatelem předány formuláře o dosaženém vzdělání a dosavadních zaměstnáních, které obdržel dne 11. 4. 2016 a předal je vychovateli dne 12. 4. 2016. Pokud žalovaná ve vyjádření k žalobě zmínila dávkový spis, pak ale žalobci zřejmé, o jaký spis se jedná, jaké listiny jsou v něm založeny a co prokazují. V této souvislosti pak uvedl, že ve spise předloženém soudu není založena zpráva MUDr. H. ze dne 20. 9. 2016. Vyzval proto žalovanou aby tuto listinu předložila k důkazu. Spolu s replikou pak žalobce soudu předložil zdravotní záznamy ze dne 7. 8. 2017 a 2. 11. 2017 a navrhl, aby si soud vyžádal lékařskou zprávu z magnetické rezonance ve Fakultní nemocnici v P. ze dne 8. 12. 2017.
12. Na žádost žalobce se jednání dne 27. 9. 2019 konalo prostřednictvím videokonferenčního zařízení, přičemž zástupkyně žalobce byla přítomna v budově soudu. Účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupkyně žalobce shrnula obsah dosavadních podání a nad jejich rámec navrhla provedení dokazování účastnickým výsledkem žalobce. Tento návrh byl však zamítnut pro nadbytečnost. Žalobce dále během jednání shrnul své dosavadní námitky, a rozsáhle soudu popsal průběh správního řízení, postup posudkových lékařů ve správním řízení i vývoj svého zdravotního stavu, lékařská vyšetření a nálezy od roku 2013.
13. Krajský soud v P. na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z dávkového spisu žalované plyne, že žádostí ze dne 27. 4. 2016 požádal žalobce o přiznání invalidního důchodu. Žádost byla sepsána sociálním pracovníkem V. P. Bc. K. a je opatřena rovněž podpisem v kolonce určené pro žadatele. Lze poznamenat, že tento podpis se podstatně neliší od podpisu žalobce na žalobě. Jako podklad pro posouzení zdravotního stavu žalobce se v posudkovém spise OSSZ nachází profesní dotazník žalobce ze dne 2. 10. 2016 a lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu pro stanovení invalidity sepsaný dne 20. 9. 2016 lékařem V. služby, zdravotnického střediska P. MUDr. L. H., k němuž lékař přiložil lékařské zprávy z neurologického vyšetření MUDr. Z. ze dne 16. 8. 2016, MUDr. S. ze dne 9. 2. 2016 a propouštěcí zprávu z v. nemocnice B. – B. ze dne 15. 7. 2016.
15. Posudkový lékař OSSZ MUDr. V. v posudku ze dne 12. 10. 2016 dospěl k závěru, že žalobce není invalidní, neboť pokles jeho pracovní činnosti činí X %. Při zjišťovací prohlídce vycházel ze zdravotnické dokumentace předložené MUDr. H. a vlastního vyšetření žalobce, který byl jednání přítomen. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označil v. a. s. podle kapitoly XIII, oddílu E položky 1b vyhlášky o posuzování invalidity. Žalovaná na základě posudku ze dne 12. 10. 2016 prvoinstančním rozhodnutím žalobcovu žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla.
16. Žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí námitky. Žalovaná v námitkovém řízení požádala o vydání posudku o invaliditě posudkového lékaře ČSSZ. Přípisem žalované

(pracoviště P.) ze dne 24. 2. 2017 bylo žalobci sděleno, že jednání posudkového lékaře bude provedeno se souhlasem žalobce v jeho nepřítomnosti na základě vyžádané zdravotnické dokumentace, neboť jeho převoz k jednání není možný. Přípis obsahuje dodatek – souhlas s projednáním v nepřítomnosti, který měl být vyplněn a podepsán žalobcem. Přípis byl adresován sociálnímu pracovníkovi V. P. – B.

17. Dne 23. 3. 2017 vydala posudková lékařka žalované MUDr. Š. posudek, podle něhož žalobce není invalidní. Vycházela ze stejných podkladů jako posudkový lékař OSSZ a posudek vydala bez přítomnosti a vyšetření žalobce při jednání, neboť podle posudkové lékařky je podkladová dokumentace dostačující. Podle posudkové lékařky je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce v. a. s. Podle jejího hodnocení jde o lehké f. p., bez kořenového dráždění, s r. l. n. n., bez známek poškození nervu. S. p. udávané žalobcem nemají, co do intenzity, objektivní podklad v doložených odborných vyšetřeních. Posudková lékařka se ztotožnila s hodnocením p. podle kapitoly XIII, oddílu E položky 1b vyhlášky o posuzování invalidity i se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti o 20 %.
18. Dne 27. 3. 2017 vydala žalovaná na základě posudku ze dne 23. 3. 2017 napadené rozhodnutí. To ovšem není založeno ve spise, a soud proto provedl důkaz jeho kopií předloženou žalobcem. Žalovaná v napadeném rozhodnutí toliko převzala závěry posudku, přičemž mj. konstatovala, že jednání posudkového lékaře „*proběhlo v nepřítomnosti na základě písemného souhlasu a dostatečné podkladové dokumentace*“. Žalovaná konstatovala, že námitkám nelze vyhovět, a proto byly zamítnuty.
19. Usnesením ze dne 6. 4. 2017 vypraveným dne 7. 4. 2017 žalovaná podle § 70 správního řádu opravila část odůvodnění napadeného rozhodnutí tak, že větu „*Jednání proběhlo v nepřítomnosti na základě písemného souhlasu a dostatečné podkladové dokumentace*.“ nahradila větou „*Jednání proběhlo v nepřítomnosti na základě dostačující podkladové dokumentace*.“
20. Dne 7. 4. 2017 byl žalované doručen žalobcem vyplněný přípis ze dne 24. 2. 2017, v němž žalobce v dodatku podepsaném dne 28. 3. 2017 uvedl, že žádá o projednání v jeho přítomnosti.
21. Podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
22. Nárok na invalidní důchod je podmíněn nepříznivým zdravotním stavem pojištěnce, a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav žalobce nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I jejich posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování srovnávacího posudku nebo posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se

vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. X Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz].

23. Požadavek (test) úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudek musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a posudkové závěry musí rovněž náležitě odůvodněny (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní p. bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních p. (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní p. se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního p. se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních p. na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
24. Krajský soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 26. 2. 2018, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Členkami komise byla vedle předsedkyně komise se specializací na posudkové lékařství MUDr. O. a tajemnice rovněž lékařka se specializací v oboru neurologie MUDr. Ž. Posudková komise vycházela ze spisové dokumentace OSSZ a žalované (včetně nálezů v nich obsažených), kompletní zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickým střediskem V. P. a zohlednila i zprávy dodatečně předložené žalobcem, které jsou součástí soudního spisu. Posudková komise jednala v nepřítomnosti žalobce, k čemuž uvedla, že posuzovala zdravotní stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí 27. 3. 2017 a k tomuto datu měla dostatečné informace o zdravotním stavu. Přítomnost u jednání a vyšetření odborným neurologem by tak nemohlo přinést nové poznatky o zdravotním stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Komise měla dostatečné podklady k posouzení dopadu zdravotního stavu na pokles pracovní schopnosti, a proto nepovažovala přítomnost žalobce za nezbytnou.
25. Posudková komise v posudku shrnula podstatné a pro posouzení zdravotního stavu žalobce relevantní části lékařských zpráv a nálezů, přičemž poukázala na to, že nálezy zjištěné po vydání napadeného rozhodnutí nelze zohlednit, avšak posudková komise se jimi zabývala a konstatovala, že byly v souladu s dřívějšími nálezy a uváděly objektivně l. p. k. p. Podle posudkové komise se u žalobce vyskytují letité bolesti k. p. s propagací do p. h. k. Opakovaně byl vyšetřován neurologem a byl hospitalizován. Příčinou obtíží jsou zjištěné d. z. k. p. a s. (z.) p. k. v rozsahu C X. Byl vyšetřen i na neurochirurgii, přičemž nebyla zjištěna neurogenní leze, a proto byla doporučena konzervativní léčba. Při vyšetření p. nebyly zjištěny závažné p. Podle řady provedených pomocných vyšetření (CT p., MR, CT m., RTG p., e. p.) byly zjištěny d. z. p., které byly důvodem s. p. Tyto p. slouží jako diagnostická pomůcka objektivního vyšetření, nicméně pro stanovení poklesu pracovní schopnosti jsou rozhodující objektivní nálezy ke zjištění funkčního dopadu p., nikoliv s.

steský. Podle opakovaných odborných nálezů byl opakovaně konstatován a popisován bolestivý s. k. p. bez známek kořenové leze, paréz či plegií končetin, bez snížení svalové síly a bez myelopatie. V neurochirurgickém nálezu z prosince 2016 byla popsána možnost l. p. p. h. k. při d. z. projevující se s. c. p., které se ale již v dalších nálezech neobjevilo, včetně kontrolního neurochirurgického vyšetření v červnu 2017, které nezjistilo známky kořenového dráždění nebo míšní leze. Naopak bylo vysloveno podezření na a. obtíží. Neurologický nálezn byl opakovaně lehký, bez známek poškození nervu a kořenového dráždění s omezením h. do s. asi o 20 %, rotací asi o X a napětím k. s. a t., což je řešitelné i rehabilitacemi. Podle posudkové komise nejsou vyloučeny r. t.

26. Posudková komise tak uzavřela, že v době vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý s. k. p. při d. z. p. a s. p. kanálu X, bez myelopatie, bez kořenové symptomatiky, končetiny bez paréz či plegií, bez sfinkterových potíží. Jde o l. f. p. podle kapitoly XIII, oddílu E položky 1b vyhlášky o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise na horní hranici rozmezí ve výši 20 %. K navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nebyl shledán důvod, neboť další p. neměla vliv na pokles pracovní schopnosti. P. nelze hodnotit dle položky 1c či 1d, neboť pro to nesvědčily podklady; nebyla prokázána neurogenní leze ani elektrofyziologicky, známky kořenového dráždění ani míšní leze. Stav žalobce lze hodnotit jako trvalý, stabilizovaný, což bylo doloženo odbornými nálezy.
27. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela z dostupné zdravotní dokumentace, včetně lékařských zpráv, které předložil žalobce v průběhu soudního řízení. Přitom přihlédla i k novějším zprávám vydaným po napadeném rozhodnutí, přičemž ani tyto zprávy podle jejího názoru nepodporují tvrzení žalobce o tom, že jeho zdravotní stav odpovídá závažnějšímu p. Posudková komise hodnotila zdravotní stav komplexně, zohlednila funkční dopad rozhodujícího zdravotního p. na pracovní schopnost žalobce, přičemž vyloučila vliv jakýchkoliv souběžných onemocnění. Posudková komise správně hodnotila zdravotní stav podle stavu do dne vydání napadeného rozhodnutí. Hodnocení posudkové komise má oporu v lékařských zprávách, z nichž vycházelo, je srozumitelné, logické, konzistentní a řádně odůvodněné. Lékařské zprávy nedokládají, že by zdravotní stav žalobce svědčil pro vyšší míru poklesu pracovní schopnosti. Posudek rovněž obsahuje veškeré nezbytné náležitosti. Komise rovněž řádně vysvětlila důvody, proč nebyla třeba účast žalobce na jejím jednání a další vyšetření neurologem. Z tohoto důvodu má soud posudek posudkové komise za správný, přesvědčivý a úplný, a proto jej vzal za základ pro zjištění skutkového stavu.
28. Žalobce ve vyjádření ze dne 13. 5. 2018 závěry posudkové komise zpochybnil řadou tvrzení a námitek. Soud má nicméně za to, že nejsou způsobilé posudkové hodnocení vyvrátit. Pokud žalobce uvedl, že neměl možnost se zúčastnit jednání posudkové komise, seznámit s jejími podklady, vyjádřit se a vznášet návrhy, což zdůraznil i během ústního jednání, lze souhlasit s tím, že účast posuzovaného u jednání posudkové komise by měla být pravidlem. Nicméně ve výjimečných případech lze od účasti upustit, a to zvláště, jako v této věci, pokud je posuzován zdravotní stav na základě dostatečné zdravotní dokumentace, jež zachycuje zdravotní stav v předmětném období. Nadto by vyšetření žalobce posudkovou komisí nemohlo s ohledem časový odstup přinést žádné nové skutečnosti ohledně zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí. Za těchto okolností nelze v postupu posudkové komise spatřovat nezákonnost. Je třeba zdůraznit, že úkolem

posudkové komise je pouze a výlučně posouzení zdravotního stavu žalobce a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise nevede správní řízení ani nerozhoduje o nároku na invalidní důchod. Její posudek je pouze obligatorním důkazem, který tvoří podklad pro skutková zjištění soudu a jako takový je rovněž hodnocen v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Případné výhrady vůči postupu a závěrům posudkové komise tedy žalobce může uplatnit před soudem, jehož povinností je se s takovými výhradami vypořádat při hodnocení správnosti, přesvědčivosti a úplnosti posudku. Samotnou neúčastí na jednání posudkové komise však žalobce nemůže být bez dalšího zkrácen na svém právu na soudní ochranu a právu na spravedlivý proces.

29. Dále žalobce uvedl, že posudková komise vycházela ze zprávy MUDr. H., který však žalobce nikdy nevyšetřoval a není mu známo, jak se mohl vyjadřovat k jeho zdravotnímu stavu. V této souvislosti žalobce předložil soudu přehled zdravotní pojišťovny o úhradách zdravotní péče za období od července do října roku 2016. Žalobcem mnohokrát zmiňovaný a zpochybňovaný nálezný MUDr. H. ze dne 20. 9. 2016 je, jak se soud přesvědčil, součástí správního (posudkového) spisu OSSZ. Jedná se o formulář označený jako „*Lékařský nálezný pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení komplexní vyšetření*“ vyplňovaný za běžných okolností praktickým lékařem posuzovaného na žádost lékařské posudkové služby OSSZ. Tento postup je upraven v § 8 odst. 1 první větě zákona č. 582/1991 Sb., podle něhož „*vychází okresní správa sociálního zabezpečení zejména z nálezu ošetřujícího lékaře.*“ Nejde o běžný formát lékařské zprávy a možná právě z této skutečnosti pramení mylné přesvědčení žalobce, že tento lékařský nálezný nemohli mít posudkoví lékaři k dispozici. Žalobci lze dát za pravdu v tom ohledu, že zřejmě nebyl MUDr. H. vyšetřen, neboť v nálezu není o vyšetření zmínka a zřejmě tedy vychází pouze ze zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickým střediskem V. P. To však nečiní nálezný MUDr. H. nezpůsobilým podkladem pro posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři (posudkovou komisí), neboť jej lze vyhotovit i na základě zdravotnické dokumentace, pokud je dostatečná. Navíc je třeba uvést, že tento nálezný nemá z hlediska posouzení zdravotního stavu žalobce podstatnou váhu. Jde totiž pouze o obecný shrnující nálezný, jenž neobsahuje bližší popis zdravotního stavu žalobce a pouze přejímá nálezy jiných lékařů. Jeho význam z hlediska závěrů posudkové komise je proto prakticky nulový, což ostatně dokládá i samotný posudek, kde je nálezný MUDr. H. zmiňován jen okrajově.
30. Pokud žalobce požadoval vysvětlení, jak se dostaly do dispozice posudkové komise lékařské zprávy ze dne 16. 3. 2015, 13. 10. 2016, 13. 12. 2016 a 10. 3. 2016 (míněno patrně 10. 3. 2017), které neměli k dispozici posudkoví lékaři OSSZ a žalované, lze pouze konstatovat, že tyto lékařské zprávy žalobce soudu sám předložil jako přílohu doplnění žaloby. Tyto zprávy pak byly společně se soudním spisem zaslány posudkové komisi s žádostí o vyhotovení posudku. Pokud tedy snad komise tyto zprávy nenalezla již ve zdravotnické dokumentaci žalobce vedené v., pak se s nimi seznámila ze soudního spisu.
31. Dále žalobce rozporuje údaj o tom, že byl shledán schopným pracovního zařazení v p., neboť je to v rozporu s lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti MUDr. V. ze dne 3. 3. 2015, podle níž k takovému zařazení nebyl způsobilý vzhledem k omezené h. p. a bolestivému s. p. Tomuto tvrzení nelze přisvědčit, neboť posudková komise uvedla, že žalobce byl po nástupu do v. t. v roce 2012 uznán schopným pracovního zařazení v p., odkud však odešel v únoru 2014. A dále uvádí, zjevně s ohledem na posudek MUDr. V., že od 3. 3. 2015 žalobce nebyl vzhledem k o. p. pracovním zařazen. Posudková komise tedy z posudku MUDr. V. zjevně vycházela a její zjištění s ním nejsou v rozporu. Tvrdí-li

žalobce, že je nesprávný i údaj o tom, že od 1. 11. 2017 pracoval jako pomocný dělník, neboť již potvrzení ze dne 27. 11. 2017 o výstupní lékařské prohlídce potvrzuje, že není pracovně zařazen, pak ani tyto údaje nejsou v přímém rozporu. Ostatně i zpráva MUDr. S. ze dne 23. 10. 2017 citovaná v posudku konstatuje, že žalobce je zdravotně způsobilý jako pomocný dělník. Podstatné je, že k údajnému pracovnímu zařazení mělo dojít až po vydání napadeného rozhodnutí, a tuto skutečnost tak ani nelze zohlednit.

32. Podle žalobce v posudkovém zhodnocení nebylo zohledněno, že u něj již v roce 2015 byly objektivizovány závratě, které jsou dávány do souvislosti s VAS. Tuto skutečnost posudková komise v posudku uvedla v rámci reprodukce objektivních nálezů. Je však zřejmé, že tento symptom, který byl skutečně uváděn v nálezech v roce 2015, z hlediska posudkového zhodnocení poklesu pracovní schopnosti nehraje v porovnání s ostatními s. a p. významnou roli. Není proto na závalu, pokud komise tuto skutečnost neuvedla v rámci užšího posudkového zhodnocení.
33. Žalobce rozporuje i údaj na str. 5 posudku, dle něhož bylo dne 6. 4. 2017 provedeno neurologické vyšetření. K tomu lze pouze uvést, že odkaz na lékařský nález (dokumentaci) ze dne 6. 4. 2017 je zjevně chybný, neboť se jedná o citaci z lékařské zprávy neuroložky MUDr. R. ze dne 6. 1. 2017. Tato zpráva je v posudku mezi objektivními nálezy nadbytečně citována dvakrát. Tento dílčí nedostatek však nemá vliv na přesvědčivost a správnost posudku.
34. Dále zpochybňuje závěr, že u něj nebyly zjištěny parézy či plegie, jak je uvedeno v souhrnu diagnóz. Podle lékařské zprávy ze dne 20. 6. 2017 byl totiž dne 2. 4. 2017 hospitalizován ve F. n. P. z důvodu náhlé p. h. dne 1. 4. 2017 a podle neurologa se jednalo o a. t. p.. K této námitce lze uvést, že žalobce byl dne 2. 4. 2017 hospitalizován pro akutní stav, který nastal dne 1. 4. 2017, kdy se mu podlomila noha a upadnul. Neurolog poté dne 2. 4. 2017 konstatoval a. t. p. a následovala téměř měsíční hospitalizace žalobce ve F. n. P. Později vydané lékařské zprávy nesvědčí o tom, že by se jednalo o stav trvalý. Podstatné je, že se jednalo o stav, který nastal až po dni vydání napadeného rozhodnutí, a proto nemůže mít na závěry posudkové komise žádný vliv.
35. Dále namítá, že v posudku nebyla zmíněna a zohledněna všechna tři vyšetření rentgenem provedená v letech 2014 a 2015, nýbrž pouze nález ze dne 16. 3. 2015. Žalobce lze opravit v tom ohledu, že nálezy z rentgenového vyšetření jsou datovány dny 28. 12. 2015, 31. 1. 2014, 16. 3. 2015. Vzhledem k tomu, že uvedené zprávy byly vydány více než dva roky před napadeným rozhodnutím a obsahují obdobné nálezy, není pochybením posudkové komise, pokud pro stručnost reprodukovala pouze jeden z těchto nálezů. Nelze totiž po posudkové komisi požadovat, aby v posudku recitovala veškeré nálezy, které byly shromážděny, postačuje, pokud uvede pouze ty nálezy, které mají zásadní význam pro posouzení zdravotního stavu.
36. Žalobce poukázal i na to, že v posudku je uveden nález MUDr. E. z roku 2017. Dne 23. 10. 2017 ho však vyšetřoval pouze MUDr. S., jiný lékař přítomen nebyl. Vzhledem k tomu, že soud neměl uvedenou zprávu MUDr. S. k dispozici ani jí neprovedl jako důkaz, nelze její obsah jakkoliv hodnotit. Nicméně je zřejmé, že se jedná o lékařskou zprávu vydanou více než půl roku po napadeném rozhodnutí, nemůže tedy mít v zásadě žádný vliv na posouzení zdravotního stavu žalobce ke dni jeho vydání, což ostatně i posudková komise uvedla ve vztahu ke všem pozdějším zprávám.

37. Závěrem pak žalobce ve vyjádření k posudku uvedl, že posudková komise postupovala v rozporu s kritérii a postupy pro hodnocení pro hodnocení funkčního p. uvedené v kapitole XIII vyhlášky o posuzování invalidity, což mohlo mít vliv na správnost závěrů posudkové komise. Soud však konstatuje, že funkční dopad zdravotního p. na pracovní schopnost byl v posudku zohledněn a je součástí posudkového hodnocení. Byť posudková komise neuvedla odkaz na konkrétní metodiky, byly její závěry odůvodněny dostatečně a v souladu užšími kritérii, která jsou popsána v kapitole XIII oddílu E u jednotlivých položek. V této souvislosti je třeba uvést, že samotná bolestivost (nebo míra bolesti) je subjektivním ukazatelem a sama o sobě není kritériem, jímž by se mělo řídit hodnocení stupně funkčního p. Hodnocení žalobcova zdravotního stavu odpovídá shromážděným lékařským nálezům a vychází ze zjištěných zdravotních p. s přihlédnutím k žalobcově kvalifikaci a dřívějším pracovním zkušenostem. Hodnocení posudkové komise odpovídá popisu p. podle položky 1b: „*s lehkým f. p.: p. zpravidla více úseků p., p. b. s omezením p., s. d., porucha s. a d. p. s občasnými projevy k. d., s r. lehkým n. n., bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi.*“ Posudková komise v posudku rovněž přesvědčivě (byť stručně) odůvodnila, proč nelze hodnotit žalobcovo zdravotní p. jako s. t. nebo t. (položky 1c nebo 1d).
38. Lze tedy shrnout, že i přes žalobcem uplatněné výhrady ob stojí posudek v testu správnosti, přesvědčivosti a úplnosti. Soud tak na základě provedení dokazování posudkem posudkové komise učinil závěr, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 20 %, což znamená, že nesplnil podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 38 zákona o důchodovém pojištění. I kdyby došlo k mimořádnému navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %, dosahovala by pouze výsledných 30 %, a ani v takém případě by žalobce podmínky vzniku nároku na invalidní důchod nesplnil. Žalovaná tedy při posouzení žádosti o změnu výše invalidního důchodu dospěla ke správnému skutkovému závěru, že v době vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní. Námitka, podle níž žalovaná vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu (zdravotního žalobce), není důvodná.
39. Soud se dále zabýval ostatními uplatněnými žalobními body. Žalobce v první řadě namítal, že žádost o invalidní důchod byla podána bez jeho zmocnění, aniž by ji sám sepsal, podepsal a rozhodl, jaké listiny budou k žádosti přiloženy. Podle § 82 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. sepsují žádosti o dávky důchodového pojištění, na něž vznikl nárok během v. t. o. s., v. Pokud byla tedy žádost sepsána sociálním pracovníkem v., šlo o postup souladný se zákonem. Dále je třeba uvést, že žádost ze dne 27. 4. 2016 je opatřena podpisem žadatele, který se *prima facie* jeví shodným s žalobcovým podpisem na žalobě. Pokud žalobce tvrdí, že žádost nepodepsal a zřejmě by ji tedy musela podepsat jiná osoba, pak by to v případě pravdivosti tohoto tvrzení znamenalo, že žádost byla podána osobou k tomu neoprávněnou. Nicméně za situace, kdy žalobce sám o přiznání invalidního důchodu zjevně usiloval a i touto žalobou se domáhá nároku na invalidní důchod, by bylo přepjatým formalismem, pokud by soud napadené rozhodnutí zrušil pouze z toho důvodu, že byla zpochybněna autenticita žalobcova podpisu na žádosti. Žalobce sám podání žádosti aproboval tím, že podal námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, čímž *de facto* vyjádřil jasnou vůli, aby jeho žádost byla meritorně posouzena. Ostatně v námitkách ani nenamítal, že by žádost podepsal nikdo jiný než on sám. Za situace, kdy žádost byla opatřena podpisem, jenž se neliší od běžného žalobcova podpisu a jehož pravost nebyla zpochybněna, nelze po žalovaném požadovat, aby sám z úřední povinnosti pravost podpisu detailně zkoumal.

40. Pokud jde o otázku, zda žalobce měl možnost rozhodnout, jaké podklady budou k žádosti přiloženy, soud konstatuje, že žádost o invalidní důchod je podávána na předepsaném formuláři, tak jako tomu bylo i v projednávané věci. Zpravidla se k žádosti přikládá i profesní dotazník, který žalobce dle vlastních tvrzení osobně vyplnil, přičemž z posudků lékařů OSSZ i žalované plyne, že oba měly tento dotazník k dispozici jako podklad pro své rozhodnutí. Další podklady si pro účely posouzení zdravotního stavu vyžadují v souladu s § 9 odst. 8 a 9 a § 16 zákona č. 582/1991 Sb. orgány OSSZ a žalované, a to z úřední povinnosti tak, aby byl skutkový stav zjištěn co nejúplněji v souladu se zásadou materiální pravdy. Jde zpravidla o nález ošetřujícího lékaře na předepsaném formuláři, který v projednávané věci podal MUDr. H., a zdravotnickou dokumentaci ošetřujícího lékaře. Na druhou stranu má ale i žadatel možnost v průběhu řízení předložit i vlastní podklady (např. lékařské zprávy), k nimž by dle jeho názoru mělo být přihlédnuto a posudkový lékař má potom povinnost se vypořádat i s těmito podklady. Žalobce nebyl namítaným postupem jakkoliv zkrácen na svých právech, neboť měl možnost v průběhu správního řízení předložit žalované lékařské zprávy nebo jiné podklady. Skutečnost, že tak neučinil, nezpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí. Lze proto konstatovat, že žalovaná i posudkový lékař postupovali v souladu se shora uvedenými pravidly, a jejich postupu nelze z hlediska zákonnosti nic vytknout. Námitka je nedůvodná.
41. K námitce týkající se lékařského nálezu MUDr. H. ze dne 20. 9. 2016 soud uvádí, že touto otázkou se již zabýval v bodě 29 tohoto rozsudku, na nějž pro stručnost odkazuje. I tato námitka je nedůvodná.
42. Další okruh námitek se týká neúčasti žalobce u jednání posudkové lékařky žalované MUDr. Š. dne 23. 3. 2017. Žalobci lze přisvědčit v tom smyslu, že bylo postupováno v rozporu se zákonem, pokud mu byla výzva k tomu, aby se vyjádřil, zda souhlasí s jednáním v jeho nepřítomnosti, předána až v době, kdy již bylo o námitkách rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalované. Posouzení zdravotního stavu se má konat zpravidla v přítomnosti posuzovaného, který má právo účastnit se jednání. A to zejména z toho důvodu, aby mohl být řádně posudkovým lékařem vyšetřen, případně mohl posudkovému lékaři sdělit údaje o svém zdravotním stavu. Posudkový lékař pak může usoudit, zda lze posudkový závěr učinit na základě shromážděných podkladů a vlastního vyšetření, případně by mohl i vyžádat další doplňující vyšetření.
43. V daném případě byla však žalobci možnost vyjádřit se k tomu, zda trvá na své účasti, upřena postupem při doručování výzvy. Navíc již samotná výzva ze dne 24. 2. 2017, v níž bylo žalobci sděleno, že jednání posudkového lékaře bude provedeno v jeho nepřítomnosti, byla formulována způsobem, který neodpovídá základním zásadám správního řízení (§ 2 odst. 3, § 4 odst. 2, 3 a 4 správního řádu). Jejím účelem bylo získat pouze souhlas žalobce s tím, aby jednání posudkového lékaře proběhlo v jeho nepřítomnosti. Žalobci byl souhlas předložen k podpisu, aniž by se vůbec předpokládalo, že bude na přítomnosti u jednání trvat. Takový postup nelze v žádném případě aprobovat. Žalobci totiž nelze upřít přítomnost u jednání pouze z toho důvodu, že by jeho převoz z v. k jednání byl technicky náročný.
44. Je sice pravdou, že posudková lékařka uvedla v posudku, že dostupná dokumentace byla dostačující k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tento závěr však zpochybňuje sama skutečnost, že před posouzením zdravotního stavu v námitkovém řízení nebyla vyžádána aktuální zdravotní dokumentace, byť žalobce již v námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalované poukazoval na to, že proběhla další vyšetření, konkrétně zmiňoval

CT k. p., které by mohlo přinést relevantní nálezy pro posouzení zdravotního stavu žalobce.

45. I přes zjištěnou nezákonnost je však třeba v případě každé procesní vady posoudit, zda pochybení mohlo mít s ohledem na konkrétní okolnosti případu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zde však dospěl soud k závěru, že tomu tak není. Posudek posudkové komise přesvědčivě dokládá, že konečný závěr žalované o tom, že žalobce nebyl invalidní, je zcela správný. Zákonnost napadeného rozhodnutí nebyla uvedenou vadou ovlivněna, neboť posudková komise závěry posudkových lékařů plně potvrdila, přičemž o správnosti, přesvědčivosti a úplnosti jejího posudku soud nemá pochybnosti. Ani tato námitka tedy není důvodná.
46. Poukázal-li žalobce na to, že žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že byl vydán nový posudek ze dne 28. 7. 2016, o které opřela napadené rozhodnutí, lze uvést toliko to, že se jedná o zjevnou chybu v psaní. Je totiž zřejmé, že posudek v námitkovém řízení byl vydán posudkovou lékařkou dne 23. 3. 2017, přičemž právě z tohoto posudku žalovaná citovala v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žádný jiný posudek v této věci vydán nebyl.
47. Dále žalobce namítl, že žalovaná resp. její posudkový lékař si v rozporu s § 16 zákona č. 582/1991 Sb. nevyžádali veškerou potřebnou zdravotnickou dokumentaci. K tomu lze uvést, že žalobce, jak již bylo zmíněno, v námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí uvedl, že budou provedena další vyšetření, přičemž konkrétně zmínil CT k. p. Jelikož však žádné lékařské zprávy sám nepředložil, pak bylo na žalované, aby se v souladu s § 3 správního řádu pokusila tyto podklady shromáždit. V zásadě měla dvě možnosti, a to buď vyzvat k jejich předložení žalobce, anebo ošetřujícího lékaře žalobce, případně jiného poskytovatele zdravotních služeb (§ 16 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Z obsahu správního spisu však plyne, že žalovaná nic takového neučinila. Nelze tedy než souhlasit s žalobcem, že posudek MUDr. Š. ze dne 23. 3. 2016 byl vydán na základě nedostatečné zdravotnické dokumentace, neboť v té době již byly k dispozici další žalobcem zmiňované lékařské nálezy. Nicméně i v tomto případě je třeba posoudit, zda toto pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud nahradil závěry posudkových lékařů posudkem posudkové komise, který dokládá, že konečný závěr žalované o tom, že žalobce nebyl invalidní, je zcela správný. Zákonnost napadeného rozhodnutí tedy nebyla ani touto vadou ovlivněna. Tato námitka tedy není důvodná.
48. Lze tak shrnout, že žádný ze žalobcem uplatněných žalobních bodů není důvodný. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
49. Soud neprovedl dokazování lékařskými zprávami, zdravotnickou dokumentací vedenou v. ani dalšími listinami, které žalobce navrhl. Pokud jde o zdravotnickou dokumentaci, lékařské zprávy a posudky předložené ve velkém množství žalobcem, pak lze v první řadě uvést, že soud nemá odborné znalosti, aby nálezy uvedené v těchto lékařských zprávách a vůbec zdravotní stav žalobce jakkoliv sám hodnotil. Podstatnou část předložených zpráv, které byly relevantní pro posouzení zdravotního stavu, však zohlednila posudková komise ve svém posudku. Dokazování lékařskými zprávami by tak bylo nadbytečné. Dokazování dalšími listinami (posudek ze dne 23. 3. 2017, přípisem ze dne 24. 2. 2017, pozn.: žalobce tyto listiny označil v žalobě nesprávnými daty) soud neprovedl, neboť s jejich obsahem se seznámil již ze správního spisu, jehož obsahem se v řízení před soudem dokazování neprovádí. Nadbytečným shledal soud i dokazování dopisem žalobce ze dne 5. 12. 2017,

neboť jeho obsah není relevantní z hlediska zjištění zdravotního stavu. Výslech předsedkyně posudkové komise, dokazování spisem posudkové komise a přehledem úhrad zdravotní péče soud rovněž neprovedl. Námitky a tvrzení, jimiž žalobce zpochybňoval posudek, byly již vyvráceny, a bylo by tedy nadbytečné k této otázce provádět další dokazování. Účastnický výslech žalobce soud neprovedl z toho důvodu, že všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení věci byly zjištěny z obsahu správního spisu a provedených důkazů. Tento důkazní prostředek, který má z povahy věci většinou jen podpůrný význam v případech, kdy skutečnosti podstatné pro rozhodnutí soudu nelze zjistit jiným způsobem, by v tomto případě byl nadbytečný. Žalobci byl ostatně dán dostatečný prostor k tomu, aby zejména v průběhu ústního jednání soudu přednesl svá tvrzení a uvedl rozhodné skutečnosti.

50. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., z něhož plyne, žalovaná, byť byla ve věci plně úspěšná, nemá ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení.
51. Soud ustanovil zástupkyní žalobce advokátku Mgr. Moniku Preslovou, a proto stát hradí její odměnu a hotové výdaje (§ 35 odst. 9 s. ř. s.). Zástupkyně žalobce vyčíslila odměnu a hotové výdaje celkovou částkou 34 314,60 Kč; v tomto rozsahu jí však nelze plně vyhovět. Odměna za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náleží ustanovenému zástupci za ty úkony právní služby, které byly vynaloženy důvodně, tj. byly prokazatelně uskutečněny za účelem hájení práv žalobce v soudním řízení, a to v době, kdy byl zástupce již ustanoven. Úkony, za něž náleží zástupkyni odměna, jsou v první řadě převzetí a příprava zastoupení vč. první porady s žalobcem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], sepsání tří písemných podání ve věci samé – doplnění žaloby ze dne 31. 7. 2017, replika ze dne 31. 12. 2017, vyjádření k posudku ze dne 13. 5. 2018 [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], a účast u ústního jednání dne 27. 9. 2019 [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Soud dále přiznal odměnu za porady zástupkyně s žalobcem konané ve v. v P. a V. ve dnech 28. 7. 2017, 13. 11. 2017, 5. 4. 2018 a 13. 9. 2019 [§ 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu]. Tyto porady vždy předcházely podání ve věci samé, resp. ústnímu jednání u soudu, a lze tedy předpokládat, že jejich předmětem byla příprava podání, resp. příprava na ústní jednání. Každá porada přesahující jednu hodinu se však počítá jako jeden úkon právní služby bez ohledu na její trvání (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 8. 2006, sp. zn. 1 To 37/2006, publ. pod č. 16/2008 Sb.NS), jde tedy o čtyři úkony právní služby. Pokud jde o odměnu za zástupkyni uplatněné úkony spočívající v sepsání právních rozborů věci, soud konstatuje, že zástupkyně nedoložila účelnost obou těchto úkonů. Právní rozbor sepsaný dne 29. 5. 2019 bezprostředně následoval sepsání žalobcovy vyjádření k posudku posudkové komise, jemuž předcházela porada s žalobcem, aniž by však vyústil v jakékoliv další podání nebo návrh ve věci samé. Právní rozbor ze dne 14. 3. 2018 byl sice sepsán bezprostředně poté, co byl zástupkyni doručen posudek posudkové komise, avšak byl ještě následován poradou žalobce se zástupkyní dne 5. 4. 2018 a samostatně nevyústil v podání nebo návrh ve věci samé. Odměna a náhrada hotových výdajů zástupkyni nenáleží ani za další dva úkony právní služby – sepsání podání ze dne 14. 11. 2017 a ze dne 21. 2. 2019, neboť jde pouze o procesní návrhy (sdělení), nikoliv úkony ve věci samé. Za důvodně provedené tedy soud považuje celkem 9 úkonů právní služby, za něž náleží odměna po 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bod 3 advokátního tarifu], tj. celkem 9 000 Kč. Paušální náhrada hotových výdajů za těchto 9 úkonů činí 2 700 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu).

K důvodně vynaloženým nákladům dále patří cestovní výdaje zástupkyně spojené s cestami k ústnímu jednání soudu v Praze a na porady s žalobcem ve V. (vždy ze sídla zástupkyně v Plzni a zpět), jejichž výše vychází ze sazeb vyhlášky č. 333/2018 Sb., resp. 463/2017 Sb. Cestovní výdaje činí celkem 5 392 Kč (cesta dne 5. 4. 2018 z Plzně do V.: vzdálenost 2 x 192 km, průměrná spotřeba dle technického průkazu 4,2 l/100 km, při náhradě za použití vozu 4,00 Kč/km a ceně pohonných hmot 29,80 Kč/l; cesta dne 13. 9. 2019 z Plzně do V.: vzdálenost 2 x 192 km, průměrná spotřeba dle technického průkazu 4,2 l/100 km, při náhradě za použití vozu 4,10 Kč/km a ceně pohonných hmot 33,60 Kč/l; cesta dne 27. 9. 2019 z Plzně do P.: vzdálenost 2 x 92 km, průměrná spotřeba dle technického průkazu 4,2 l/100 km, při náhradě za použití vozu 4,10 Kč/km a ceně pohonných hmot 33,60 Kč/l). Dále zástupkyni náleží náhrada za čas strávený shora uvedenými cestami k poradám a k jednání u soudu (a zpět) za 24 půlhodin času ve výši 2 400 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 4 advokátního tarifu. Ustanovená zástupkyně je plátkyní daně z přidané hodnoty, k jejím nákladům tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 4 093,30 Kč. Celkem tak bude ustanovené zástupkyni z účtu soudu vyplaceno 23 585,30 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. září 2019

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. P.

